

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עט.

פרדות דלהלן, האם מותרים זה בזה או לא?

בנולדים מן החמור ואביהן סוס	בנולדים מן הסוס ואביהן חמור	
לר' יהודה: אסורים לחכמים: מותרים ¹	מותרים	הנולדים מן הסוס ואביהן חמור
מותרים	לר' יהודה: אסורים לחכמים: מותרים	הנולדים מן החמור ואביהן סוס

חולין דף עט:

האם אותו ואת בנו נוהג בכלאים ובכוי?

כלאים (עז ורחל - ששניהם מין בהמה)	כוי (תיש וצביה - בהמה עם חיה)	
נוהג	נוהג	לרבנן
נוהג	אינו נוהג	לר' אליעזר

לרב חסדא באיזה כוי נחלקו ר"א ורבנן ובאיזה לא לענין אותו ואת בנו?

כשהאם צביה	כשהאם באה מתיש הבא על הצביה ²	כשהאם תישה	
אינו נוהג	נוהג	נוהג	לרבנן
אינו נוהג	אינו נוהג	נוהג	לר' אליעזר

¹ וביאר שמואל מחלוקתם דר' יהודה ס"ל דאין חוששים לזרע האב ולכך הנולדים מן הסוס אף שאביהן חמור חשובים כסוס, ולכן אסורים בסוג השני של הפרדות - דהיינו בנולדים מן החמור. (אמנם אינם כסוס גמור להתירם בסוס הנולד מסוס וסוסה - פרי עם האם - כיון דרק מספקא ליה אי אין חוששים לזרע האב, ואולי כן חוששים ולכך אי אפשר להתיר). אכן חכמים שס"ל שכן חוששים לזרע האב, לשיטתם כל מין פרדות אחד הוא ומותרים זה בזה, כי כל אחד יש בו חצי חמור וחצי סוס.

² הנה אמר רב חסדא, הכל מודים כשהאם צביה שאינו נוהג בהם אותו ואת בנו, דהיות שהיא חיה ובנה בהמה לא שייך בזה אותו ואת בנו, דקפדינן שהאם תהיה בהמה דוקא, ולכך בלהיפך כשהיא תישה והבן צבי כן נוהג. ונחלקו ר"א ורבנן בכה"ג של כוי הבא מן התיש שבא על הצביה, ואותו כוי הוליד ולד, ושחט לכו' ולולדו, רבנן סברי שחוששים לזרע האב (דהיינו לסבא שהיה תיש) ואמרינן שה ואפי' מקצת שה, והכוי (שהוא האמא כאן) חשוב בכלל בהמה לאיסור אותו ובנו. ור' אליעזר ס"ל דאין חוששים לזרע האב ולא אמרינן שה ואפי' מקצת שה, ואי"כ הכוי שהוא האם חשוב מן חיה, וכששוחט לכו' עם בנה לא עבר על אותו ואת בנו.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עט:

כוי ביום טוב, האם מחללין יום טוב לענין מצות כיסוי הדם הנוהגת דוקא בחיה, או לא?

בהבא מן הצבי הבא על התישה	בהבא מן התיש הבא על הצביה	
להו"א: שוחט ומכסה למסקנא: אינו שוחט ¹	שוחט ומכסה לכתחילה - צבי אפי' מקצת צבי	לרבנן
שוחט ואינו מכסה - דהוא בהמה גמורה ²	שוחט ומכסה לכתחילה - דהוא חיה גמורה	לר' אליעזר

האם יש חיוב לישראל לתת מכוי מתנות כהונה של זרוע לחיים וקיבה הנוהגים דוקא בבהמה?

בהבא מן הצבי הבא על התישה	בהבא מן התיש הבא על הצביה	
חייב בחצי מתנות - שה ואפי' מקצת שה	פטור ³	לרבנן
להו"א: חייב בכל המתנות למסקנא: פטור מכל המתנות ⁴	פטור - דלא אמרינן שה ואפי' מקצת שה	לר' אליעזר

¹ בהו"א הבינה הגמ' דלרבנן דס"ל שחוששין לזרע האב וגם ס"ל דצבי ואפי' מקצת צבי, א"כ שפיר צריך כאן כיסוי מצד זרע האב שבו, ושוחט ומכסה לכתחילה ביו"ט. ודוחה הגמ', דלרבנן ספוקי מספקא להו אי חוששין לזרע האב, וא"כ יש כאן צד שלא חוששים והוא בהמה טהורה, ולכך אין שוחטין אותו ביו"ט.

² ובפשטות הטעם דר"א משום דאין חוששין לזרע האב, והיא בהמה גמורה. אכן למסקנא אמרינן דגם ר"א מספקא ליה אי חוששין לזרע האב, אלא שהדין לא ישתנה, וכדמתרץ לה רב פפא לקמן (דף פ. וע' בטבלאות שם).

³ דהנה בחצי הראשון הוא פטור כיון שאמו צביה, ועל החצי השני של צד האב, כיון שרבנן מספקא להו (לפי המסקנא הנ"ל) אי חוששין לזרע האב, על הכהן להביא ראיה שחוששים, וכיון שאין לו ראיה - המוציא מחבירו עליו הראיה.

⁴ בהו"א סברנו בדעת ר"ע דס"ל בודאי שאין חוששין לזרע האב, ולפי"ז היה צריך להיות דין הכוי הזה שאמו תישה כדין בהמה גמורה שנוהג בה מתנות כהונה. אכן למסקנא אמרינן שס"ל לר"א דספק האם חוששין לזרע האב, וכיון שהוא ספק בכולו שמא הוא מקצת חיה - וס"ל דלא אמרינן שה ואפי' מקצת שה, הרי שהכהן הוא מוציא מחבירו ועליו להביא ראיה שלא חוששין לזרע האב.